

af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv.

Rådet er endvidere enig med arbejdsgruppen i, at straffuldbyrdelsesloven bør omfatte frihedsberøvelse i form af forvaring, idet fuldbyrdelse af forvaring normalt sker i en af kriminalforsorgens institutioner (Anstalten ved Herstedvester) og i væsentlig grad efter samme regler, som gælder for strafafsonere.

Frihedsberøvelse af psykisk afvigende personer bør fortsat ske med udgangspunkt i de regler, der gælder for behandlingen af andre patienter i det almindelige hospitalsvæsen. Straffuldbyrdelsesloven bør derfor ikke indeholde bestemmelser om frihedsberøvelse, der i henhold til straffelovens §§ 68 og 69 skal gennemføres i det almindelige hospitalsvæsen.

Rådet kan på den baggrund tiltræde, at straffuldbyrdelsesloven, for så vidt angår frihedsberøvende retsfølger, bør omfatte fængselsstraf og forvaring.

For så vidt angår de *ikke-frihedsberøvende retsfølger* finder rådet i lighed med arbejdsgruppen, at straffuldbyrdelsesloven bør indeholde en samlet regulering af fuldbyrdelsen af bødestrafte, herunder både bøder, der idømmes som straf i medfør af straffelovens regler, og bøder, der idømmes som straf i medfør af anden lovgivning, f.eks. retsplejelovens §§ 324-329 om processtraffe. Tvangsbøder, jf. retsplejelovens § 997, stk. 3, bør ikke omfattes, da tvangsbøden ikke er en strafferetlig retsfølge, men et særligt retsmiddel, der har til formål at gennemtvinge en handle- eller undladelsespligt, jf. pkt. 4.1.1.1.2. ovenfor.

Rådet er endvidere enig i, at der er behov for en mere samlet regulering af kriminalforsorgens tilsynsvirksomhed, og at denne regulering naturligt kan ske i straffuldbyrdelsesloven. Herefter, og da betingede domme udgør en væsentlig del af det strafferetlige sanktionssystem, bør betingede domme omfattes af straffuldbyrdelsesloven. Det gælder også den form for betingede domme, der idømmes på vilkår om samfundstjeneste.

Rådet kan også tiltræde, at der ikke bør medtages regler om andre ikke-frihedsberøvende retsfølger, der kan idømmes i medfør af straffelovens kapitel 9, herunder navnlig efter §§ 68 og 69, idet gennemførelsen af en væsentlig del af disse retsfølger forestås af det almindelige hospitalsvæsen og de sociale myndigheder alene eller i samarbejde med kriminalforsorgen. At der ikke i straffuldbyrdelsesloven medtages regler bl.a. om den tilsynsvirksomhed, der udøves af kriminalforsorgen over for sådanne dømte på fri fod, er således alene udtryk for, at denne regulering ikke bør ske i straffuldbyrdelsesloven.

Endelig er rådet enig i, at der ikke i straffuldbyrdelsesloven bør ske en regulering af afgørelser om tiltalefrafald, jf. retsplejelovens §§ 723-723 a. Sådanne afgørelser vil ofte være betinget af tilsyn, der for gruppen af 15-17 årige normalt varetages af de almindelige sociale myndigheder efter reglerne i den sociale lovgivning. Selv om der kan være behov for en nærmere regulering af tilsyn i forbindelse med tiltalefrafald, vil det ikke være naturligt at medtage en sådan regulering i straffuldbyrdelsesloven, da reguleringen må antages i væsentlig omfang at vedrøre de sociale myndigheder.

Sammenfattende foreslår rådet herefter, at straffuldbyrdelsesloven afgrænses til fængselsstraffe, bødestrafte, betingede domme, samfundstjeneste og forvaring, jf. § 1 i rådets lovudkast.

4.1.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan af de grunde, Straffelovrådet har anført, tiltræde rådets udkast til bestemmelse om afgrænsning af straffuldbyrdelseslovens anvendelsesområde. Lovforslagets § 1 er udformet i overensstemmelse hermed. Om de ændringer i straffeloven og retsplejeloven, der er en følge af den foreslåede afgrænsning af straffuldbyrdelseslovens anvendelsesområde, henvises til § 1, nr. 4, 6-10, 12, 16, 18-19, 21 samt 23-25, og § 2, nr. 13 og 20-25, samt § 3, nr. 3, i forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv.

Justitsministeriet er endvidere enig i, at der kan være grund til administrativt at skærpe opmærksomheden om og smiddiggøre fremgangsmåden ved anvendelse af retsplejelovens § 777 om adgang til at bringe varetægtsarrestanter i en fuldbyrdelsesinstitution i de tilfælde, hvor den dømte varetægtsfængsles eller forbliver varetægtsfængslet under behandlingen af en ankesag. Justitsministeriet vil derfor efter en vedtagelse af lovforslaget tage initiativ hertil.

4.1.2. Den centrale myndighed

4.1.2.1. Gældende ret

4.1.2.1.1. Efter retsplejelovens § 997, stk. 1, drager politimesteren omsorg for straffedommens fuldbyrdelse såvel i henseende til straf som i henseende til dommens øvrige bestemmelser.

De nærmere regler om fuldbyrdelse af straffedomme fastsættes af Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, der varetager den centrale ledelse og administration af fuldbyrdelsen af straffe mv. Direktøren for kriminalforsorgen står i sit embede i almindelighed umiddelbart under justitsministeren ved